

Vinnulívsgrunnur Føroya Banka

(Færøsk Erhvervsfond oprettet af Føroya Banki).

I Anledning af at der fra Føroya Banki i Aar er modtaget et extra Tilskud paa Kr. 10.000.—, hvoraf dog 5000 Kroner skal benyttes til Grundkapitalets Forøgelse, vil der af Midler, Fonden har til Disposition i 1937 kunne anvendes et Beløb af indtil

Kr. 10.000.— til Uddeling.

Ifølge Fundatsens § 9 anvendes Midlerne efter Bestyrelsens Skøn til Fremme af Færøernes Næringsliv.

Ganske særlig skal de til Uddeling kommende Midler uddeles til Selskaber eller Enkeltpersoner, der vil forsøge at skabe nye Erhvervsmuligheder navnlig paa Fiskeriets Omraade ved forbedrede Fiskemetoder eller Fremskaffelse af nye Afsetningssteder. Endvidere til Hjælp til Uddannelse teoretisk eller praktisk for velbegavede og uformuende Fiskere eller Handelsmænd.

Ansøgninger maa være indsendt senest inden 1. Juli 1937.

Thorshavn i Maj

Bestyrelsen.

Hesin maður hevur vanligu bóin fyrri at arbeiða uttanbygdaeigar-anum tað, ið hagin gevur. Og vanligu er eingin sáttmáli millum partarnar. Maðurin, sum hevur bóin, hevur onga vissu fyrri, hvussu leingi hann skal hava hann og kann sjálvandi heldur ikki gera nakað stórvægis við hann. Heldur ikki kann hann rættuliga rokna við honum í sínum liviveg og sjálvandi enn minni byggja búnaðarbyggingar ella fáa sær amboð. Hesin maður hevur heldur ongan serligan ans fyrri at vera haganum ein góður maður, hann er bert fyrri at fáa so lítið arbeiði av honum, sum til ber.

Tað er fatilg, at hetta er ringt bæði fyrri eigara og uppsitara og verður tað allar dagar, so leingi hetta ólag fær loyvi til at ráða. Fyrri bygdina, har ein stórtur partur av jörðini er vorðin uttanbygdaogn, er hetta ræðuligt. Tað drepur áráðið og tilknýtið til bygdina. Her gongur eisini sjón fyrri søgn. Hvi eru bygdar av-toftaðar í okkara døgum, er tað ikki rætt hetta at menniskju,

sum búðu har, ein góðan dag vóru leidd av at røkja annans manns jörð og struku av stað? Og verður tað ikki gjørt okkurt her, so verður verri enn. Tí má — sum áður umskrivað — takast harðliga í hetta lag og gera tað um frá botninum av.

Meginparturin av jörðini fer av bygdini við arvaskifti. Og tað gongur so skjótt: Vit taka ein mann, sum eigur 8 børn í einari bygd, har bert eru 10 hús. Tað giftist eitt barn í bygdini, sum arvar sín ottandapart av jörðini, meðan sjei giftast av bygd og arva sjei ottanda partar, sum so verða uttanbygda-jörð. Tað er við hesi útgiftu, jörðin vanligu fer úr bygdini. Og tey, sum fáa hana, selja hana oftast ikki, og um so er, hon verður seld, so liggur söluprisurin ikki á einari legu, sum stendur í nakrari rimuligari stødd til tað ártøku-virði, jörðin hevur, men liggur so nógv hægri. Tað er tí oftast ókeypandi fyrri alminduligt búnaðarfólk og kemur í hendurnar á øðrum samfelagsstættum, sum hava betri ráð.

Hetta má broytast. Jörðin má ikki arvast, seljast ella gevast burtur úr bygdini. Tað hevði verið nógv betur fyrri allar partar, at jörðin í einum búgv, sum skuldi skiftast, varð virðissett av almennum virðismetrum — og tað skuldi verið ártøkuvirði, ið metað var. Ein arvingur, sum var búgvandi eftir í bygdini skuldi haft alla jörðina og keypt hinar út við lagligum láni, ið var skikkað til tað brúk. Fóru allir arvingarnir av bygdini, skuldu bygdamenn fingið loyvi til at keypt, og var eingin keyp-ari, skuldi jarðarfondið keypt og latið tað út til brúk í bygdini á ein slíkan hátt, at hann, ið kom at sita á tí, kundi haft vissu fyrri, at hansara arbeiði á hesi jörð kom honum og hans-ara til góðar.

(Framhald.)

Spania.

Ymisk ganga tíðindi, sum at báðir partar siga seg at vinna. Sannleikin man liggja í miðjuni og vera tann, at hvørigin parturin vinnur. Við Madrid kvinkar tað ikki feiti fram hjá uppreisnar-monnum. Teir gera álöp, men verða hvørja ferðina kastaðir aftur á bak við stórum manna-falli, og eydnast tað stjórna-monnum viðhvørt at taka nakrar skjóttigravir og heggjar. Men longri tykjust teir ikki at sleppa. Avgerð fáa teir í øllum tilfelli ikki.

Við hin baskiska vígvöllin hópa stjórnamennir heldur enn ikki eftir hæl. Men so spakuliga, at tað so státt bara er talan um støðuskiftan. Til henda kríggsvöllin sigst hópurin av Madrid- og Barcelona-monnum at vera komnir Baskarunum til hjálpar.

Ein hin stórsti trætusurning-urin, ið nú er uppi manna millum viðvíkjandi stríðnum í Spania, er um Týskarnir framvegis senda flýgvumaskinur og kríggslóður til uppreisnarmenninar.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:

TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Tvangsauktion over Løsøre.

Tirsdag den 8. Juni d. A. Kl. 4 Eftermiddag vil der fra Byraadssalen i Thorshavn mod kontant Betaling blive afholdt Tvangsauktion over de i Dagene fra 5. til 12. April d. A. udpantede Effekter for skyldig Skat m. v. til Thors-havn Kommune.

Al Effekterne, der vil blive afhentet hos de paagældende Onsdag den 2. Juni d. A., fremhæves: Uhre, Dagligstueborde, Kommoder, Divaner, Radioapparater m. v.

Færøernes Fogedret, den 18. Maj 1937.

Hay-Schmidt.

Stjórnamennir siga seg at kunna prógva, at uppreisnarmennir ongatíð sum nú fáa hjálp frá Týskalandi og Italia. Men sjálvandi nokta hesi londini fyrri hesum — Mussolini noktaði eisini fyrri, at tað var hann, ið leyp á Abessinia. Men nú flennur hann at og rósar sínum hermanni sum var høvuðsmaður í Abessinistríðnum at byrja við, tá hann í bók sigur frá allari tilgongdini og prógvar, at høvuðsmeibogi Mussolinis var, at Abessinia keisarin ikki vildi koma sær í krígg, og mátti tí hin ógligi Mussolini geva boð til sínar menn at leypa á Abessinia.

Caballero hevur givið seg frá sum hægsti ministari.

Tað hevur leingi ligið á ljóði, at kommunistarnir og anarkistarnir ikki kundu semjast við socialdemokratarnar. Hetta hev-

„SMØRLIKA...?
„Ja, ... vitaminir!!!

ur vólt teirri sitandi stjórni, Valensiastjórni, stórar trupulleikar í stríðnum móti uppreisnarmonnum.

Nú frætlist um dagmar, at Caballero hevði givið seg frá og biðið presidentin um at seta nýggja stjórni. Caballero varð av presidentinum biðin um at velja teir nýggju ministararnar. Hann royndi. Men tað mis-eydnaðist fyrri honum, at fáa kommunistarnar at góðkenna ministraralistan. So royndi annar maður. Men heldur ikki hann fekk í lag at seta ta nýggju stjórni. Og nú roynir Caballero aftur av nýggjum, og hesa ferð tykist tað at verða eydnað toluliga væl.

9) Ein myrking.

HÖGNI:

Vit gera okkum so mangar stúringar og sorgir sjálv, at vit ikki fáa tað góða burt úr livinum, sum vit kundu fingið.

GUNHILD:

Vit hava ikki lært at takka fyrri alt tað góða, vit hava, tí duga vit ikki á at skyna ella at meta tað, og tí er so vorðið sum er.

HÖGNI:

Tá tað góða, vit hava, stendur í vága, tá fyrst duga vit at virða tað fyrri tað tað er.

GUNHILD:

Ja, Högni, og tá vit missa tað, tá er ov seint.

HÖGNI:

Let okkum tí læra at meta tað, vit enn hava eftir.

SIGVALDUR

(kemur og setur seg á ein stól):

Oja, oja!

HÖGNI:

Nú, einqi góð tíðindi enn?

SIGVALDUR:

Nei, nei, einki er frætt enn.

HÖGNI:

Tað veit eg er. (Fer.)

GUNHILD

(setur seg í ein armstól):

Her var móðir altíð vón at sita við mær, meðan tygum vóru við hús og sótu, har tygum nú sita. Tað minnst eg væl, tá at eg var heilt lítill tá.

SIGVALDUR:

So, tað minnst tú. Ja, tað var sum tú sigur, har set hon altíð undir tær í hasum stólinum. Hvussu gomul vart tú, tá hon doyði?

GUNHILD:

Eg var fyra ára gomul.

SIGVALDUR:

Tú vart fyra ára gomul tá, og nú ert tú tjúgu, so eru sekstan ár síðan vit mistu hana. Stórtur missur var.

GUNHILD:

Tygum munu hava saknað hana nógv. Eg velt best sjálv, hvussu tíðum eg ynskti hana aftur.

SIGVALDUR:

Ringt er at vera móðurloysingur.

GUNHILD:

Ja, tað má eg sanna, tá at eg fekk tað so gott í uppvækstrinum sum eg kundi.

SIGVALDUR:

Marsanna hevur altíð verið so góð við teg.

GUNHILD:

Ja, tað hevur hon, og tað hava tygum eisini verið sjálvur, so eg kundi ikki fingið tað betri, um mamma hevði livað. Men tað var longsuln, sum altíð nívdi meg, longsuln eftir at hvíla við móðurbarm.

SIGVALDUR:

Longsuln tyngir ofta meir enn sjálv sorgin.

GUNHILD:

Eg las eina ferð í eini søgu um hegalembið.